

Mahidol University

ข่าวสภาคณาจารย์
มหาวิทยาลัยมหิดล

<http://www.senate.mahidol.ac.th>

ISSN 0857-989 x ปีที่ 41 ฉบับที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558

▲ ศ.เกียรติคุณ นพ.ยงยุทธ วัชรดุลย์, ราชบัณฑิต บรรยายพิเศษ เรื่อง กิจกรรมลูกเสือในมหาวิทยาลัย ในการประชุมสภาคณาจารย์ สามัญ ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ณ ห้องประชุม ศ.เกียรติคุณ นพ.นที รัชัฎพลเมือง สำนักงานอธิการบดี ศาลายา

▲ รศ.พญ.วรรณฯ ศรีโรจนกุล สมาชิกสภาคณาจารย์ บรรยายพิเศษ เรื่อง การจัดตั้งสภาอาจารย์ส่วนงาน ในการประชุมคณะกรรมการกิจกรรมสถาบันวิจัยประชากรและสังคม เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ณ ห้องประชุมสระบัว อาคารประชาสังคมอุดมพัฒน์ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม

▲ ศ.อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์ ประธานที่ประชุม ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.) พร้อมด้วยสมาชิก ปอมท. ส่วนหนึ่ง เข้าพบ ศ.กิตติคุณ ดร.เทียนฉาย กีระนันทน์ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) เพื่อนำผลสรุปจากการประชุมวิชาการ ปอมท. ประจำปี พ.ศ. 2557 เสนอต่อ สปช. เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ณ ห้องประชุมประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ชั้น 3 อาคารรัฐสภา 1 เขตดุสิต กรุงเทพฯ

สารจากประธานสภาคณาจารย์

โดย ศ.คลินิก นพ.วิรุณ บุญบุช

สวัสดีครับคณาจารย์และสมาชิกชาวมหิดลที่เคารพรักทุกท่าน ผมรู้สึกยินดีที่มหาวิทยาลัยมหิดลกำลังมีสิ่งดี ๆ เกิดขึ้นมากมายในมหาวิทยาลัย เห็นความร่วมมือร่วมใจของชาวมหิดลมากขึ้น ในการที่จะช่วยกันพัฒนามหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้า ดียิ่งขึ้น ภายใต้การบริหารจัดการของอธิการบดีท่านใหม่ และทีมบริหารที่เสียสละทุกท่าน ผมขอให้คณาจารย์ทุกท่าน มุ่งมั่นทำกิจการงานของท่านให้เต็มกำลังความสามารถ ตามศักยภาพ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพื่อให้มหาวิทยาลัยที่เราทำงานอาชีพ มีความเจริญรุ่งเรืองสืบไป

ทิศทางอุดมศึกษาไทยในปัจจุบัน

โดย คุณชจร จิตสุขุมมงคล (รักษาการ) ที่ปรึกษาด้านระบบบริหาร
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(ถอดเทปจากการประชุมวิชาการ ปอมท. ประจำปี 2557 โดย สภาคณาจารย์และพนักงาน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

สกอ. ไม่ใช่หน่วยที่ผลิตบัณฑิต คุณภาพบัณฑิตต้องอยู่ที่มหาวิทยาลัยแต่ละที่ สกอ. เป็นเพียงผู้วางกรอบ วางเกณฑ์ แล้วก็ Accredited คุณภาพอาจารย์ก็ต้องวางเกณฑ์ คุณวุฒิ กรอบมาตรฐาน คุณวุฒิไว้ หลายมหาวิทยาลัยก็พยายามทำ บางมหาวิทยาลัยก็ไม่ยอมทำ องค์กรวิชาชีพไม่รับรองให้ก็เกิดขึ้น นี่ขนาดมีเกณฑ์นะครับ คุณภาพอาจารย์ทาง สกอ. ก็ไม่ได้ดูตาย ทำโครงการและส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์ตั้งแต่ปี 2553 จนถึงปัจจุบันหมื่นกว่าคน และอีก Project อีก 15,000 ภายใน 15 ปี ปรากฏว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ให้ลดลงมาเหลือ 10 ปี ให้ได้ 15,000 คนปริญญาเอก กำลังจะทำ Project นี้ออกไปเพื่อสร้างอาจารย์มหาวิทยาลัยเข้าไปทดแทน ซึ่งจะต้องหาคนไปเรียนปริญญาเอกปีละ 1,500 คน

ซึ่งไม่ใช่ว่าจะหาได้ง่าย ๆ หากคนไปเรียนยาก ในขณะเดียวกันโครงการที่สนับสนุนอาจารย์ให้ทำวิจัยก็ยังมีอยู่ ผมไปประชุมกับ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ปรากฏว่า วช. มีเงินเหลืออยู่มากมาย แต่คนทำวิจัยไม่มี ก็ไปบอกว่า วช. วางเกณฑ์เข้ม อันนี้เข้มหรือไม่เข้มผมก็ไม่รู้เหมือนกัน อันนี้อยู่ข้างในของเราเอง หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต การจัดการศึกษาตามรูปแบบต่างก็อยู่ในแผนพัฒนาการศึกษาทั้งหมด ตั้งแต่ปี 2551 มีหมดแล้ว เราดูกันบ้างไหม สกอ. ออกมาตรการเพื่อให้เป็นไปตามแผน หลายครั้งที่ออกเกณฑ์บางเรื่องออกไป ก็มี Feedback กลับมา

ตอนนี้ระบบที่มีปัญหาคือ ระบบธรรมาภิบาล ในบางมหาวิทยาลัย มีปัญหาที่ค่อนข้างรุนแรงและก็มากขึ้น และก็หาจุดจับไม่ได้ในบางมหาวิทยาลัย มันเกิดจากวัฒนธรรมองค์กรหรืออะไรไม่ทราบ แต่ผมก็เรียนให้ทราบว่า เนื่องจากมาตรา 36 มันกระจายอำนาจไปที่สภามหาวิทยาลัยหมดแล้ว เรื่องคน เงิน หลักสูตร ไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าระบบธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่องค์กรที่มีอำนาจควบคุมกำกับดูแลไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีธรรมาภิบาล มหาวิทยาลัยแห่งนั้นก็จะชยับหรือแข่งขันกับเขา ก็เสียโอกาสไป ซึ่งในกรอบแผนอุดมศึกษาก็ได้กำหนดทิศทางว่าต้องมีพัฒนาสภามหาวิทยาลัยอย่างไร กรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างไร และแม้กระทั่งการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยก็กำหนดไว้

ในเล่ม

สารจากประธานสภาคณาจารย์	2
ทิศทางอุดมศึกษาไทยในปัจจุบัน (ต่อ)	2
สรุปการสานเสวนากลุ่มย่อย กลุ่มที่ 1	4
กิจกรรมลูกเสือในมหาวิทยาลัย	5
แสดงความยินดี	7
บรรณาธิการแถลง	8

เรียบร้อยหมด กำหนดแนวทาง ถ้าสภามหาวิทยาลัย นำเรื่องเหล่านี้ไปศึกษา หลายมหาวิทยาลัยที่พยายามสร้างเรื่องธรรมาภิบาล แล้วสร้างเครือข่ายธรรมาภิบาลในสภามหาวิทยาลัยก็มีอยู่ แต่บางมหาวิทยาลัยเวลาเข้าประชุมกันก็นั่งเฉยกันครึ่งวัน มติออกมาไม่มีอะไรเลย แต่ในขณะที่บางมหาวิทยาลัยประชุมกันไม่นาน แค่ชั่วโมงครึ่ง สองเดือนประชุมครั้ง มติออกมามหาวิทยาลัยก้าวหน้าไปเยอะแยะมากมาย

ผมคิดว่าเราต้องทบทวนเรื่องกระจายอำนาจมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพในการบริหารเราจะไม่ไปยุ่ง มหาวิทยาลัยที่มีปัญหาเรื่องธรรมาภิบาล สงสัยต้องเข้าไปดูแล เรื่องนี้เป็นแนวคิดของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) คิดมาหลายปี โดย Retreat กันมาหลายครั้ง แต่เราก็กังวลกับมหาวิทยาลัยที่บริหารได้ดี เราไม่อยากจะยุ่งเลย บางคนจะบอกว่ากฎหมายเลือกใช้ปฏิบัติไม่เหมือนกันอีก กกอ. ถกเถียงกันมากมายหลายครั้งหลายหนมีเอกสารมากมาย

เพราะฉะนั้นวันนี้จะนำข้อมูลมาขอรายงานว่า ปัจจุบันบทบาทที่มันเกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัย จำนวนมากมีประสิทธิภาพอยู่เยอะ โดยเฉพาะลงไปดูใน QS รายวิชา สาขาวิชา เรามีคุณภาพอยู่เยอะ และมาตรการที่ สกอ. กำหนดลงไปก็เพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น สกอ. ไม่เคยไปยุ่งกับหลายมหาวิทยาลัย นอกจากว่ามหาวิทยาลัยร้องขอขึ้นมา

“การกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิ” นี้ก็เพื่อเป็นกรอบในการที่เราจะต้องเข้าไปสู่ประชาคมอาเซียน เราต้องมีกรอบมีเกณฑ์ไปบอกว่าประเทศของเรามีเกณฑ์แบบนี้เพื่อให้เขารองรับ

“การพัฒนาระบบนักศึกษา” ตรงนี้มีปัญหาตลอด จนกระทั่งเป็นข่าวทุกครั้ง แล้วใครจะรับผิดชอบ มาถาม สกอ. ซึ่ง สกอ. ก็ตอบไปว่าการรับนักศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง แต่ในขณะเดียวกันทางฝ่ายการเมืองข้างบนก็บอกว่าเกิดความไม่เสมอภาคคือคนที่รวยสามารถสอบได้หลายแห่ง/หลายที่ นี่คือปัญหา พอ สกอ. เข้าไป ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ก็บอกว่าเป็นอำนาจของ ทปอ. ซึ่งจะทำอย่างไร นี่คือสภาพปัจจุบัน

ประเด็นเรื่อง “การพัฒนาคุณวุฒิของอาจารย์” เป็นหน้าที่ของ สกอ. แน่แน่นอนที่จะต้องหาทุน ในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยหลายแห่งก็ทำเอง เราส่งปริญญาเอกไปให้ หลังจากนั้นมหาวิทยาลัยดูแลเอง พัฒนาอาจารย์เองระหว่างที่อยู่มหาวิทยาลัย ปริญญาเอกส่งไปให้ภายใน 5-6 ปี มีทุนเครือข่ายเชิงกลยุทธ์ก็ส่งไปให้มหาวิทยาลัยมากมาย แต่ส่งไปแล้วมหาวิทยาลัยต้องดูแลด้วย ต้องดูแลให้อาจารย์เหล่านั้นมีความก้าวหน้า และสร้างความเข้มแข็งให้กับมหาวิทยาลัย

ซึ่งใน Slide “สภาพปัญหา บทบาท สกอ. และความคาดหวัง” ในคอลัมน์ “บทบาท สกอ.” จะเป็นเรื่องกิจกรรม มาตรการที่ สกอ. ลงไปให้มหาวิทยาลัยทั้งหมด ประเด็น “ปฏิรูประบบการเงินเพื่อการอุดมศึกษา” ทำไม่ได้ ยอมรับเลย ตอนแรกจะผ่าน โครงการเงินกู้เพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ก็มีปัญหา ไปผ่าน กยศ. ระบบประเทศไทยว่าทุกคนมีสิทธิรู้ได้เท่ากันหมดทุกคน แต่เงินมีนิดเดียว เงินไม่พอ สุดท้ายต้องส่งโควตาไปให้มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยก็ไปหาเด็กเอง ปรากฏว่าบางมหาวิทยาลัยซึ่งเด็กก๊วน้อย บางมหาวิทยาลัยก็ไปหาเด็กมากู้เพื่อมหาวิทยาลัยอยู่ได้ เหล่านี้เป็นต้น ไม่ได้ทำเพื่อนักศึกษาเลย ทำให้คนที่เข้าไปเรียนที่ กยศ. (Supply Side) เงินที่ลงไปตรงนั้น คือจบแล้ว เป็นหนี้นับแสน ๆ คน แต่ละปีต้องส่งเรื่องให้ทนายไปฟ้องคนที่ เป็นหนี้ไม่จ่ายเงินกู้ กยศ. ปีละร้อยกว่าล้านบาท มันไม่ใช่ระบบ แต่คนที่เลือกคนเข้ามาคือมหาวิทยาลัย ทั้งหมดทั้งหลายเงินนอกจากที่จะเข้ามาทางระบบงบประมาณแล้ว ยังเข้ามาทาง กยศ. เข้ามาทางผู้เรียนมากมาย เฉพาะเงินงบประมาณแสนกว่าล้าน และเงินภาคของผู้เรียนก็เข้ามาอีก ผมคิดว่าข้อสำคัญคืออาจารย์ต้องเข้าใจว่า ทุกวันนี้เงินไปแล้ว การบริหารก็อิสระไปแล้ว แต่มีบางหลักสูตรที่ผลิตออกไปเพื่อปริญญา โดยไม่คำนึงถึงว่าบัณฑิตที่จบไปแล้วจะมีงานทำหรือไม่ ตรงนี้เป็นปัญหา

เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม มาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่ง สกอ. บางครั้งถ้าเราจะออกเกณฑ์อะไรสักเกณฑ์ มันมีปัญหามากจาก สกอ. หรือ กกอ. คือออกเกณฑ์หนึ่งเกณฑ์ “One Size Fit All” มันไม่เหมาะกับมหาวิทยาลัยที่เขาพร้อมแล้ว ตรงนี้คือปัญหา ทุกเรื่อง (เรื่องหลักสูตร คน บริหารบุคคล) ตามที่ท่านอาจารย์วิจิตรได้พูดว่า ทุกอย่างมันอยู่ที่มหาวิทยาลัยเอง เพราะฉะนั้นแล้ว ตอนนี้ ณ วันนี้ และเดี๋ยวตอนบ่ายจะพูดถึงข้างหน้า ผมคิดว่า ข้างหน้าถ้าท่านอาจารย์เอารอบอุดมศึกษาระยะยาวมานั่งพิจารณา นั่งตรวจสอบ ดูว่า ถ้าเราสามารถเดินไปตามนั้น ผมว่ามันอยู่ที่นั่นหมดแล้ว เพียงแต่ว่าหลายมหาวิทยาลัยก็เอาไปทำตามเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท ท่านอาจารย์ครับในแผนอุดมศึกษาปี 2551 ออกมานั้น พอแผนนี้ออก บอกว่าแบ่งมหาวิทยาลัย ออกเป็น 5 กลุ่ม ก็ยังเป็นปัญหา ทุกอย่างเกิดความแตกต่างระหว่างมหาวิทยาลัยเอง จริงแล้วไปอ่านในแผนอุดมศึกษาเองเขาไม่ได้เป็นการแบ่งแยก แต่เป็นการแบ่งกลุ่มเพื่อประโยชน์ในการสร้างพันธกิจของมหาวิทยาลัย สุดท้ายหลายมหาวิทยาลัยเมื่อผ่านไป 7 ปีแล้ว ก็พิจารณาว่าเราควรอยู่ใน Track นี้ เริ่มคิดกันได้แล้ว เพราะว่าการจัดสรรงบประมาณไปที่มหาวิทยาลัยจะมองที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ของมหาวิทยาลัย ไม่ได้จ่ายตามหัวนักศึกษาแล้ว แล้วถ้าเขาไปคว่างบประมาณเงินจาก กยศ. กรอ. เขาจะบอกว่าให้ใช้เฉพาะบางหลักสูตรที่ไม่ล้นตลาด มันก็เกิดปัญหากับมหาวิทยาลัยแล้วที่เปิดหลักสูตรที่ไม่ได้กั กยศ. มันจะเกิดแบบนี้เกิดขึ้น ตอนนี้เรา

เห็นภาพว่าที่รัฐลงทุนไปอย่างไร เงินจำนวนมากมันอยู่ที่ไหน

ตอนนี้พอดีกับเวลาครึ่งชั่วโมง ขออภัยด้วยที่เวลาจำกัด และขอภัยแทนท่านเลขาธิการฯ ด้วยขอขอบคุณครับ

สรุปการสานเสวนากลุ่มย่อย กลุ่มที่ 1 จากการประชุมวิชาการประจำปี 2557 ของ ปอมท. เรื่อง อุดมศึกษาสร้างคน สร้างชาติ อดีต ปัจจุบัน อนาคต ภายใต้การปฏิรูปการศึกษา เมื่อวันที่ 20 - 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ณ โรงแรมอมารี ดอนเมือง

กระบวนการรับนักศึกษาและอาจารย์ที่พึงประสงค์

สรุปการสานเสวนาโดย ผศ.ดร.นวลสวาท ทิรัฐสกุลวงศ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ ผศ.ดร.กนอม ทาทอง มหาวิทยาลัยนครพนม
เรียบเรียงโดย ผศ.ดร.ชาญยศ ปลื้มปิติวิริยะเวช มหาวิทยาลัยมหิดล

ประเด็นปัญหา

1. การรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.1 คุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาผู้สมัครเข้าศึกษาต่อมีแนวโน้มด้อยลง

1.2 เกรด (GPAX) ของนักเรียนผู้สมัครไม่สามารถใช้เป็นตัวกำหนดหลักในการรับสมัคร เนื่องจากระบบการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของแต่ละโรงเรียนยังมีความแตกต่างกันมาก

1.3 ช่องทางการรับนักศึกษามีจำนวนมากและหลากหลายซึ่งเอื้อประโยชน์ให้กับผู้มีฐานะดีมากกว่าผู้มีฐานะไม่ดี

1.4 ค่าเล่าเรียนของหลายหลักสูตรมีอัตราสูงซึ่งเปิดโอกาสให้กับผู้มีฐานะดีมากกว่าผู้มีฐานะไม่ดี

1.5 การบริหารความเสี่ยงต่อที่นั่งในหลักสูตร ซึ่งเกิดจากการที่นักเรียนที่สอบเข้าได้ในหลายหลักสูตรและจำเป็นต้องเลือกเรียนในหลักสูตรเดียวโดยสละสิทธิ์ที่นั่งในหลักสูตรอื่น ๆ

1.6 คุณภาพของข้อสอบกลาง GAT/PAT/ONET ยังไม่เหมาะสม

1.7 การรับนักศึกษาไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงานของประเทศ

1.8 ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ กรณีที่รับนักศึกษาจำนวนน้อย ทั้งที่เป็นสาขาขาดแคลน

1.9 ขาดหลักสูตรผลิตบัณฑิตที่ต่อเนื่องกับอาชีพ

1.10 วิธีคัดกรองนักศึกษาที่มีทักษะเฉพาะทางเพื่อเป็นหลักประกันว่านักศึกษาสามารถจบได้

1.11 นักเรียนขาดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

แนวทางแก้ไข

- ควรปรับปรุงระบบการเรียนการสอนและ

การวัดผลในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักคุณภาพของนักเรียนที่จบเป็นเป้าหมายสำคัญ

- ควรมีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่บริหารจัดการช่องทางการรับนักศึกษาให้มีความเหมาะสมมากขึ้น และทำหน้าที่บริหารความเสี่ยงต่อที่นั่งในของหลักสูตร

- ควรมีระบบการพัฒนาคุณภาพของข้อสอบกลางที่ทำหน้าที่พัฒนาคุณภาพของข้อสอบอย่างต่อเนื่อง

- ควรกำหนดนโยบายและแนวทางที่ชัดเจนในการสนับสนุนการศึกษาในสาขาขาดแคลน และสาขาที่ต้องการของตลาดแรงงานของประเทศ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตที่ต่อเนื่องกับอาชีพ

- ควรมีวิธีคัดกรองนักศึกษาที่ตีกรณีทักษะเฉพาะทางเพื่อเป็นหลักประกันว่านักศึกษาสามารถจบได้

- ควรพัฒนานักศึกษาให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้

ประเด็นปัญหา

2. การรับสมัครอาจารย์ที่พึงประสงค์

2.1 คุณวุฒิของอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยต้องการกับสภาพความเป็นจริงไม่สอดคล้องกัน

- อาจารย์วุฒิปริญญาเอกมีจำนวนน้อยกว่าความต้องการของมหาวิทยาลัย

- ในบางสาขา เช่น สถาปัตยกรรม ดนตรีไทย ขาดแคลนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก แม้ว่าจะมีอาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานั้นก็ตาม

2.2 ขาดฐานข้อมูลกลางของบุคคลที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก

2.3 กระบวนการตรวจสอบประวัติผู้สมัครยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันของทุกมหาวิทยาลัย

2.4 การบริหารจัดการองค์กร และการกำหนดภาระงานสายอาจารย์ยังมีความสับสน

2.5 ตัวชี้วัดด้านการประกันคุณภาพการศึกษายังไม่เหมาะสม

2.6 เกณฑ์การประเมินผลงานและการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ยังมีความแตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัย

2.7 ขาดการบ่มเพาะและติดตามจิตวิญญาณความเป็นครู

แนวทางแก้ไข

- ควรมีการวางแผนและพัฒนาบุคลากรในระยะยาว
- ควรตั้งคุณสมบัติของอาจารย์ที่จะรับให้สอดคล้องกับหน้าที่
- ในวิชาชีพเฉพาะทางที่ขาดแคลนอาจารย์วุฒิปริญญาเอก ควรอนุโลมให้รับสมัครผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นที่ยอมรับในวงการมาเป็นอาจารย์ได้
- ควรมีฐานข้อมูลกลางของบุคคลที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก

- ควรกำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม ทุจริต และจริยธรรมของผู้สมัครเป็นอาจารย์ของทุกมหาวิทยาลัย

- ควรปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการองค์กรและการกำหนดภาระงานสายอาจารย์ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้บริหารและอาจารย์โดยยึดหลักการเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้กำหนดภาระงานของตนเองพร้อมทั้งหลักการที่ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย

- รัฐควรกำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมและสามารถวัดผลได้เป็นรูปธรรม โดยให้อาจารย์ไม่ต้องเสียเวลาในการทำเอกสาร และรัฐควรลงทุนจัดทำ software ที่มีประสิทธิภาพรองรับให้พร้อมก่อนการประกาศใช้

- เกณฑ์การประเมินผลงานเพื่อขึ้นเงินเดือนและการขอตำแหน่งทางวิชาการ ควรยุติธรรมและสมเหตุสมผล

- ควรมีหน่วยงานกลางที่ให้อำนาจความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอน พร้อมทั้งบ่มเพาะและติดตามจิตวิญญาณความเป็นครู

กิจกรรมลูกเสือในมหาวิทยาลัย

โดย ศ.เกียรติคุณ นพ.ยงยุทธ วัชรดุลย์, ราชบัณฑิต

ในการประชุมสภาคณาจารย์ สามัญ ครั้งที่ 2/2558 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ณ ห้องประชุมศ.เกียรติคุณ นพ.นที รักษ์พลเมือง ชั้น 5 สำนักงานอธิการบดี ศาลายา สภาคณาจารย์ได้เรียนเชิญ ศ.เกียรติคุณ นพ.ยงยุทธ วัชรดุลย์, ราชบัณฑิต บรรยายพิเศษ เรื่อง กิจกรรมลูกเสือในมหาวิทยาลัยโดยมีสาระสำคัญดังนี้

ปัจจุบันงานลูกเสือพัฒนาไปมาก โดยทั้งหมด 4 ระดับ ได้แก่ ลูกเสือสำรอง (Cub Scout) ประถมศึกษาปีที่ 1-3 ลูกเสือสามัญ (Scout) ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ (Senior Scout) มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ลูกเสือวิสามัญ (Rover) เกินระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไปซึ่งจะเป็นหรือไม่ก็ได้ แต่อายุต้องไม่เกิน 25 ปี

สำหรับตัวผมเองเรียกว่า ผู้ใหญ่ในกิจการลูกเสือ (Adults in scouting) เรื่องนี้เป็นเรื่องของนานาชาติ ผมว่าประเทศไทยเสียโอกาสไปมากในการที่นักศึกษามหาวิทยาลัยไม่มีโอกาสที่จะเชื่อมโยงกับ

คนต่างประเทศเลย เรามีการเชื่อมโยงทางด้านอื่น ๆ แต่กิจการลูกเสือที่ก่อตั้งมาจนถึงปีนี้ 108 ปี ซึ่งถือเป็นเรื่องที่จะต้องเอาใจใส่ให้มาก

ตอนนี้ได้มีการจัดตั้งสโมสรลูกเสือสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ เนื่องในโอกาสครบ 100 ปี วันคล้ายวันพระราชสมภพ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อปี พ.ศ. 2543 ซึ่งในตอนแรกนั้นจะตั้งชื่อว่า สโมสรลูกเสือสมเด็จพระย่า 100 ปี เนื่องจากพระนามเต็มของสมเด็จพระย่าคือ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ยาวเกินไป แต่เมื่อความทราบถึงสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ พระองค์ตรัสว่า “ต้องใช้ชื่อแม่ฉันจริง ๆ” จึงโปรดให้ใช้ชื่อว่า สโมสรลูกเสือสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ และทรงรับไว้ในอุปถัมภ์ หลังจากที่พระองค์สิ้นพระชนม์ ยังมีได้มีองค์อุปถัมภ์องค์ใหม่ แต่งานของสโมสรก็ยังคงดำเนินต่อไป

ผมพบจดหมายถึง ศ.นพ.สวัสดิ์ แดงสว่าง ซึ่งเป็นผู้บัญชาการมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ในเวลานั้น

เป็นลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระบรมราชชนก ในตอนท้ายทรงเขียนว่า ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลากทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์ และอีกข้อความคือ ลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ความว่า ก็อยากให้คุณเป็นคนดีขึ้น

กิจการลูกเสือในประเทศไทยมีพระราชบัญญัติออกมาโดยเฉพาะ เหมือนกับพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นไปตามกฎหมายโดยผ่านรัฐสภา สำหรับเรื่องลูกเสือมีการตราไว้หลายฉบับ ฉบับล่าสุดคือ ปี พ.ศ. 2551 ในฉบับนี้ มาตรา 7 มีความสำคัญมาก ถือเป็นจุดแข็งของกิจการลูกเสือในประเทศไทย

“ก็อยากให้คุณเป็นคนดีขึ้น”

ลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

หลักชัยของ สโมสรลูกเสือสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ในพระอุปถัมภ์

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

คือ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของคณะลูกเสือแห่งชาติ และมาตรา 8 คณะลูกเสือแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม

ทั้งสองข้อความนี้เป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินการของสโมสรลูกเสือ และคิดว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับคนมหิดลมาก ผันว่าสักวันหนึ่งมหิดลจะต้องมีกิจกรรมลูกเสือให้แก่นักศึกษาเป็นอีกหนึ่งทางเลือก คือนักศึกษาที่มีความพอใจที่จะมาดำเนินการกิจการลูกเสือ เราก็จะเป็นมหาวิทยาลัยแรกที่ดำเนินการจริงจัง จากที่สภาคณาจารย์ให้โอกาสมาบรรยายครั้งนี้ผมถือว่าเป็นโอกาสดี ก่อนหน้านี้ได้พบกับท่านอธิการบดี ท่านบอกว่าเรื่องกิจการลูกเสือท่านเห็นด้วย และยินดีสนับสนุนเต็มที่ถ้าสภาคณาจารย์เห็นชอบด้วย วันนี้ถ้าสภาคณาจารย์เอาจริง เป็นโอกาสของมหาวิทยาลัยมหิดลที่จะใช้วิชาการลูกเสือสนับสนุนให้คุณเป็นคนดี นี่คือนโยบายของลูกเสือตั้งพระบรมราโชวาทที่หลายท่านเคยได้ยินบ่อย ๆ ความว่า “ในบ้านเมืองนั้นมีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปรกติสุขเรียบร้อยจึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดีให้คนดีได้ปกครองบ้านเมือง และควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้” พระบรมราชาโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพิธีเปิดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ ๑ ณ ค่ายลูกเสือวชิราวุธ จ.ชลบุรี เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2512 พระบรมราชาโชวาทนี้เป็นเรื่องจริงที่ไม่มีกาลเวลา ใช้ได้ทุกเมื่อ ซึ่งมีการนำมาเผยแพร่เรื่อยมา ทำให้เราได้คิดว่า การที่จะทำงานทั้งหลายต้องมีธรรมาภิบาล ซึ่งเราควรณรงค์ให้ลูกเสือทุกคนมีธรรมาภิบาล และสัญลักษณ์คือ โบว์ธรรมาภิบาล ทำจากริบบิ้นสีจำปา

ให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ และช่วยสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามัคคี และมีความเจริญก้าวหน้า ทั้งนี้ เพื่อความสงบสุข และความมั่นคงของประเทศชาติตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื่อฟัง และพึ่งตนเอง
- (2) ให้ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัยและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
- (3) ให้รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์
- (4) ให้รู้จักทำการฝีมือ และฝึกฝนให้ทำกิจการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
- (5) ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศชาติ

นี่เป็นคำตอบสุดท้ายคือ ถ้าบ้านเมืองเรามีพลเมืองดีจำนวนมากขึ้น เราก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถนำกิจการลูกเสือเข้าไปในตัวบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหิดลได้ เขาก็จะเป็นบัณฑิตที่ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ผมเชื่อว่านี่จะเป็นความพิเศษ ซึ่งในวันที่สภาคณาจารย์รับรู้ และสนับสนุนให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย

ผมได้มีโอกาสร่วมงานกับรศ.สยาม อรุณศรี-มรดก จากคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ คือเชิญไปเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการสหวิทยาการเพื่อการวิจัยและการพัฒนาที่ราชบัณฑิตยสถาน ทำให้เรามองเห็นว่างานลูกเสือเป็นงานสหวิทยาการแบบหนึ่งซึ่งจะต้องใช้หลายฝ่ายและจะทำให้ outcomes มาหลายเรื่อง ในขณะที่เดียวกัน บุคลิกของคนที่เป็นลูกเสือก็มีลักษณะจำเพาะหลายอย่าง ขอนำเสนอสาระสำคัญของกิจการลูกเสือสักเล็กน้อย มีผู้กล่าวว่า การเรียนรู้ ไม่ใช่รู้อย่างเดียว แต่ต้องลงมือปฏิบัติด้วย และต้องการรู้อะไร รู้การ

อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข รักษาตัวรอด ก็เป็นสิ่งที่เราสามารถนำมาอ้างได้ว่ากระบวนการศึกษาเป็นที่รู้กันว่า การพัฒนาทางสมอง ทางร่างกาย และเจตคติ

ลูกเสือเป็นการศึกษาแบบ Informal study ปัจจุบันมูลฐานทุกท่านสามารถสืบค้นได้ วันนี้ไม่ได้เน้นทางด้านวิชาการ สารระสำคัญ คือเราพัฒนาทางด้าน กาย สติปัญญา จิตใจ ให้เป็นพลเมืองดี และให้มีความรับผิดชอบเพื่อความสงบสุข เรื่องนี้เป็นความมั่นคง ผมได้นำเสนอเรื่องนี้ต่อวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร โดยขอให้มีการฝึกลูกเสือในนักศึกษาของวิทยาลัยและทางวิทยาลัยได้ใช้ลูกเสือในการละลายพฤติกรรม ใช้หลักสูตร ชั้นความรู้ขั้นสูง (Advanced Unit Leader Training Course - A.T.C.) เป็นหลักสูตรสากล นี่ถือเป็นความสำเร็จของลูกเสือที่ทำต่อเนื่องมาแล้ว 25 ปี โดยปีนี้มีนักศึกษารวม 3 หลักสูตร 290 คน ใน 1 ปี ต้องทำวิทยานิพนธ์ ผมมองว่าวิทยานิพนธ์ทั้งหลายต้องตอบโจทย์อะไรที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

วิธีการของลูกเสือสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ

1. คำปฏิญาณและกฎ
2. เรียนรู้ด้วยการกระทำคือต้องปฏิบัติเอง
3. ระบบหมู่ คือการทำงานร่วมกัน
4. จัดเป็นช่วงการศึกษา ตามวัย มีขั้นตอน

สามารถระบุว่าจะขั้นใด ได้อะไร ต่อด้วยขั้นใด ทำให้มีระบบการก้าวหน้า มีความน่าสนใจ นอกจากนี้เครื่องแบบก็มีความสำคัญเพื่อจะเป็นสื่อได้ว่า เป็นพวกเดียวกัน ดังนั้นจึงควรแต่งเครื่องแบบลูกเสือให้ถูกต้องถึงแม้จะเป็นเรื่องจุกจิก แต่การที่จะอยู่ร่วมกัน

และมีความสามัคคิกันนั้น ต้องยอมรับซึ่งกันและกัน กฎและคำปฏิญาณของลูกเสือสามัญ ลูกเสือ

สามัญรุ่นใหญ่ และลูกเสือวิสามัญ

กฎของลูกเสือ มี 10 ข้อ

- ข้อ1 ลูกเสือมีเกียรติเชื่อถือได้
- ข้อ2 ลูกเสือมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และซื่อตรงต่อผู้มีพระคุณ

ดังนั้น ผมขอฝากสภาคณาจารย์ให้พิจารณาว่านี่เป็นความหวังหรือไม่ หากเป็นความหวังผมก็ยินดีจะผลักดันให้มหาวิทยาลัยมหิดลเจริญรอยตามพระยุคลบาทของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ที่ทรงเป็นนายกองโท นายเสื่อป่าพิเศษ กองเสื่อป่าหลวง พ.ศ. 2466

- ข้อ3 ลูกเสือมีหน้าที่ที่กระทำตนให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น
- ข้อ4 ลูกเสือเป็นมิตรของคนทุกคนและเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นทั่วโลก
- ข้อ5 ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย
- ข้อ6 ลูกเสือมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์
- ข้อ7 ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งของบิดามารดาและผู้บังคับบัญชาด้วยความเคารพ
- ข้อ8 ลูกเสือมีใจร่าเริง และไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก
- ข้อ9 ลูกเสือเป็นผู้มีมัธยัสถ์
- ข้อ10 ลูกเสือประพฤติชอบด้วยกาย วาจา ใจ

คำปฏิญาณของลูกเสือ

ด้วยเกียรติของข้า ข้าสัญญาว่า

ข้อ1 ข้าจะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ2 ข้าจะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ

ข้อ3 ข้าจะปฏิบัติตามกฎของลูกเสือ

และจากเมื่อตอนต้นที่ผมบอกว่ามีโอกาสร่วมงานกับรศ.สยาม อรุณศรีมรกต จึงอยากจะฝากกับคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ดำเนินการเป็นการภายในอย่างไม่เป็นทางการให้มีกองลูกเสือ โดยให้นักศึกษาสมัครใจมารวมตัวกันเพื่อวางเค้าโครงว่าจะทำอะไรกัน และผมจะมาดำเนินการให้เป็นตัวอย่างก่อน จากนั้นให้สภาคณาจารย์ตัดสินใจอีกครั้งว่าเห็นเป็นอย่างไร

จากกิจกรรมที่ต่างประเทศของกิจการลูกเสือ ทำให้ได้เพื่อนใหม่ที่หลากหลาย เช่น รองประธานาธิบดี เอกอัครราชทูต เป็นต้น ลูกเสือเป็นผู้มีจิตอาสา และเป็นผู้ที่มีบทบาทในชุมชนที่ตนเองอยู่ ซึ่งจะทำให้มีการพัฒนาตนเอง ทั้งนี้บัณฑิตของมหิดลหากผ่านหลักสูตรของลูกเสือก็จะทำให้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ จากกิจการลูกเสือที่ดำเนินการมาแล้วกว่า 108 ปี มีสมาชิกกว่า 167 ประเทศ

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลขอแสดงความยินดีกับ รศ.ดร.ภก.ปราโมทย์ ตระกูลเพียรกิจ ภาควิชาเภสัชกรรม คณะเภสัชศาสตร์ รองประธานสภาคณาจารย์ คนที่ 1 ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย จากคณาจารย์ประจำ

บรรณาธิการแถลง โดย อ.ดร.ธิตติคม พัวพันธ์สวัสดิ์

สวัสดิ์ครับ ขวามหาวิทยาลัยมหิดลทุก ๆ ท่าน ในบรรยากาศสบาย ๆ ของเดือนแห่งความรักกับชาวสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2558

ในเดือนนี้สภาคณาจารย์ขอนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับทิศทางของอุดมศึกษาไทย โดยคุณชจร จิตสุขุมมงคล ที่ปรึกษาด้านระบบบริหาร สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษารวมถึง ผลจากการสานเสวนากลุ่มย่อยที่ 1 ที่เกี่ยวกับกระบวนการรับนักศึกษาและอาจารย์ที่พึงประสงค์ ซึ่งนำเสนอปัญหาจากทั้งสองทางคือ การรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ รวมไปถึงคุณภาพของนักศึกษาที่รับเข้ามาและประเด็นในเรื่องของคุณวุฒิของอาจารย์ซึ่งอาจขาดแคลนในบางสาขา ส่งผลให้อาจได้อาจารย์ที่ไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง รวมถึงการพัฒนาอาจารย์ให้มีจิตวิญญาณความเป็นครู ซึ่งทั้งสองเรื่องนี้เป็นเนื้อหาจากการประชุมวิชาการประจำปี พ.ศ. 2557 ของที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปอมท.)

นอกจากนี้ ยังมีบทความเกี่ยวกับเรื่องลูกเสือ โดย ศ.เกียรติคุณ นพ.ยงยุทธ วัชรดุลย์, ราชบัณฑิต ภาควิชาศิลปศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มาแนะนำเกี่ยวกับกิจการลูกเสือในมหาวิทยาลัย ซึ่งผมมองว่าจะช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของธรรมาภิบาลในมหาวิทยาลัย

และสภาคณาจารย์โดย รศ.พญ.วรรณาศรีโรจนกุล คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้ออกเดินสายบรรยายตามส่วนงาน เพื่อให้ส่วนงานที่ยังไม่มีสภาอาจารย์ได้ดำเนินการจัดตั้งสภาอาจารย์ส่วนงาน เพื่อเป็นหน่วยงานอิสระที่สามารถช่วยเหลืออาจารย์ และผู้ปฏิบัติงานในกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งส่งผลดีต่อธรรมาภิบาลในส่วนงานเช่นกัน

สุดท้ายนี้ ขอแสดงความยินดีกับ รศ.ดร.ภก.ปราโมทย์ ตระกูลเพ็ชรกิจ รองประธานสภาคณาจารย์ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย จากคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่งที่จะช่วยให้การบริหารงานในมหาวิทยาลัยมีธรรมาภิบาลมากยิ่งขึ้น

พบกันใหม่ในฉบับหน้า กับบทความเกี่ยวกับทัศนคติและผลงานของอาจารย์ตัวอย่างของสภาคณาจารย์ที่จะเข้ารับรางวัลในวันพระราชทานนาม 2 มีนาคมนี้ครับ

พบกันใหม่ฉบับหน้า

ข่าวสภาคณาจารย์

เป็นหนังสือในมหาวิทยาลัย และเป็นสื่อระหว่างคณาจารย์ในการรับฟังแลกเปลี่ยนทัศนคติ ข้อคิดเห็น ทั้งด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านสวัสดิการ และอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย บทความ ข้อคิด จุดหมาย เป็นความเห็นของผู้เขียนเท่านั้น มิใช่ความเห็นของสภาคณาจารย์ เกณฑ์การพิจารณาบทความเป็นไปตาม www.senate.mahidol.ac.th/th/regulation.html

บรรณาธิการประจำฉบับ กองบรรณาธิการ

อ.ดร.ธิตติคม พัวพันธ์สวัสดิ์

ผศ.ดร.ชาญยศ ปลื้มปิติวิริยะเวช อ.ดร.ธิตติคม พัวพันธ์สวัสดิ์ ผศ.ดร.น.สพ.สุวิทย์ ลิมาวงษ์ปราณี
อ.ดร.อรรรตพล กาญจนพงษ์พร ศ.พญ.อลิสา ลิ้มสุวรรณ

ประธานงานกลาง ออกแบบและจัดทำรูปเล่ม เจ้าของ

สุจิตรา สอนสม พัทธญา วงษ์วันนี้อย

พรศิริ บุญมาวงศ์

สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ชั้น 5

999 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์ : 0-2849-6351-2 โทรสาร : 0-2849-6351